

Constatare

Lucian Cazacu

Mi-e mută vorba când nu am credință,
Mi-e surdă urechea când nu vreau s-asculț,
Mi-e stinsă ruga când, în suferință,
Mai mult cârtesc, ori mă frământ mai mult.

Mi-e plâns și ochiul când nu am speranță,
Mi-e gol în suflet când învins trăiesc ,
Mi-e scurt și râsul, fără siguranță,
Mi-e grea pornirea când nu mai iubesc.

Mi-e lașă viața când m-ascund de Tine,
Mi-e noapte ziua când sunt plin de EU,
Mi-e sec și visul, toate-mi sunt ruine,
Când fug risipitor de Tatăl meu.

Mi-e bine însă când Te vreau de mână,
Pășesc încrezător spre ce va fi,
Mi-e bună pâinea, apa-i mult mai bună,
Mi-e dorul mult mai mare ca să-mi vii.